

En Blacky queda segon a l'Everest Trail Race, una de les curses de muntanya més dures del món

Un total de 170 quilòmetres i més de 26.000 metres de desnivell acumulat. Una mitjana de 3.000 metres d'alçada, amb puntes de fins a 4.200. I com a marc incomparable, l'entorn natural i les vistes de l'Everest, Lhotse, Nuptse i Ama Dablam.

Â

Aquest Âs al repte al quan s'han enfrontat els participants, arribats d'arreu del món, de la desena edició de l'[Everest Trail Race](#). Una cursa de sis etapes als peus de les muntanyes més altes de l'Himàlaia, que s'ha disputat entre el 6 i el 18 de novembre.

Â *En Blacky, en ple esforç. Foto: @iancorless*

Â

En categoria masculina, el nepalès Kulung va dominar totes i cadascuna de les sis etapes i es va emportar la victòria final de manera aclaparadora. Al segon lloc del podi s'hi va enfilar Gerard Morales, més conegut com en Blacky, que compagina la seva tasca professional com a responsable de la secció de tennis del Foment d'Esports amb les curses de muntanya d'elit.

Â

En Blacky va protagonitzar una bonica lluita amb el noruec Hans Smedsrød, que finalment va acabar tercer. «Vam anar frec a frec les primeres etapes, fins a la quarta, i les dues últimes em vaig dedicar a conservar el temps que li havia tret», explica el corredor de Mòl.

Â

A sota, podeu veure un vídeo on en Blacky explica la seva experiència, i on es mostra molt satisfet, ja que es pensava que li pesarien més les cames perquè ha estat una temporada molt llarga. Al final, però, també reconeix que l'última etapa va comptar amb l'ajuda de Miguel Heras, quart classificat, amb qui van arribar junts a la meta i a qui li agraeix el seu suport.

Â

Vídeo: <http://www.youtube.com/watch?v=b2EfUs8fpjg>

Â

El vencedor va trigar 20 hores i 51 minuts en fer tot el recorregut. Per la seva banda, en Blacky va signar un temps de 23 hores i 28 minuts, 25 minuts per sobre del tercer classificat.

Â

Anna Comet va ser sense cap mena de dubte la gran protagonista d'aquesta edició. La vigatana, que també va guanyar les sis etapes en la categoria femenina, aconseguia el seu tercer títol de campiona de l'Everest Trail Race, després de les victòries del 2014 i 2015.

Un recorregut més dur però més espectacular

En l'edició d'aquest any l'organització havia dissenyat un nou traçat buscant zones menys transitades pels turistes i que l'han convertit en l'edició amb més quilòmetres de la seva història. De fet, en la gran part del recorregut, els participants no han trobat cap poblat edificat, únicament pastors i cabanes en les quals viuen.

La cursa ha estat molt dura. Foto: @iancorless

À

Un altre dels canvis que han realitzat en la present edició³ ha estat el reglament de les dues primeres etapes en relació³ amb el subministrament d'aigua. Els corredors van haver d'utilitzar pastilles potabilitzadores, fet que augmentava l'esperit aventurer de la prova.

À

Tant els corredors com els organitzadors coincideixen en què² ha estat l'edició³ més dura, però² de les més boniques. També² en Blacky: «Ha estat una experiència molt gratificant, amb paisatges espectaculars. I he pogut conèixer un lloc i una cultura diferent».

À

En Blacky vol agrair personalment la possibilitat que li ha donat el Foment d'Esports de participar en la prova, que coincidia amb dies laborables.

À

A sota, un resum de la sisena i definitiva etapa.

À

Vídeo: <http://www.youtube.com/watch?v=tOBzgVlytzo>

À

El podi, amb els tres primers classificats. Foto: @iancorless